

**ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ
για τον κορωνοϊό**

«Δεν φανταστήκαμε ποτέ ότι θα ζήσουμε σε εμπόλεμη κατάσταση»

Των **Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ & Δ. ΠΑΝΑΝΟΥ**
politiki@realnews.gr

Στα σύγχρονα «χαρακώματα» που έχουν στηθεί ανά τον κόσμο για την αντιμετώπιση του νέου, άγνωστου εχθρού που ακούει στο όνομα COVID-19, η μάχη για τη ζωή δείχνει να μην έχει τέλος, όπως και η απύθμενη δύναμη των ανθρώπων που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, εκτεθειμένοι στον ιό. Κατάκοποι ιππότες με λευκή ποδιά και αστείρευτη εσωτερική δύναμη προσπαθούν να δώσουν δύναμη στους ασθενείς που ψάχνουν μια ανάσα στα νοσοκομεία της Νέας Υόρκης, του Λονδίνου, της Μαδρίτης και της Βαρκελώνης. Παλεύουν να βγάλουν ένα χαμόγελο αισιόδοξιας στον άνθρωπο που, μόνος του στο κρεβάτι της εντατικής, παλεύει με τη σειρά του να μείνει στη ζωή. «Δεν φανταστήκαμε ποτέ ότι θα ζήσουμε σε εμπόλεμη κατάσταση», δηλώνουν στη Realnews σαν να έχουν μια φωνή, κι ας δίνουν τη μάχη από διαφορετικά νοσοκομεία, άλλες πόλεις, ξένες χώρες, μακριά από την Ελλάδα. Ένας από αυτούς βρίσκει δύο λεπτά να σηκώσει το τηλέφωνο. Ακούγεται ελαφρά ταραγμένος, αλλά έχει μια ηρεμία στη φωνή. Ο **Νίκος Παλιαρούτης** είναι ένας από τους εκατοντάδες Έλληνες γιατρούς που εργάζονται σε νοσοκομεία στα επίκεντρα της πανδημίας. Μέχρι και πριν από περίπου μία εβδομάδα περιέθαλπε ασθενείς στο νοσοκομείο «Hospital Virgen de la Salud» του Τολέδο στην Ισπανία. Σήμερα, έχοντας διαγνωστεί θετικός στον ιό, βρίσκεται σε απομόνωση στο σπίτι του, λαμβάνοντας θεραπευτική αγωγή.

«Από τύχη»

Η Ισπανία βρίσκεται στη δίνη του κυκλώνα, με τα κρούσματα να έχουν ξεπεράσει τα 147.000 και τα νοσοκομεία να ασφυκτούν. Ο Έλληνας ειδικευόμενος μιλά στη Realnews λίγες ώρες αφότου έμαθε ότι έχει μολυνθεί από τον νέο κορωνοϊό. Η φωνή του δεν προδίδει κανέναν φόβο. Διατηρεί ακέραια την ψυχραιμία του. «Καθημερινά ερχόμουν σε επαφή με τουλάχιστον δέκα άτομα που νοσούσαν από τον ιό. Στις 3 Απριλίου, αμέσως μετά τη λήξη μιας σκληρής και απαιτητικής εφημερίας στο νοσοκομείο του Τολέδο, ένιωσα αδιαθεσία και σήκωσα υψηλό πυρετό, ενώ εμφάνισα έντονο βήχα και πόνους σε ολόκληρο το σώμα μου. Έκανα το τεστ και βγήκα θετικός στον κορωνοϊό. Πλέον, παίρνω την απαραίτητη θεραπευτική αγωγή και για τις επόμενες ημέρες θα πρέπει να παραμείνω στο σπίτι σε καραντίνα», λέει.

Ο Ν. Παλιαρούτης περιγράφει με μελανά χρώματα την κατάσταση που επικρατεί στην Ισπανία και τις δύσκολες συνθήκες στα επείγοντα των νοσοκομείων. «Σε συνθήκες υψηλής πίεσης κληθήκαμε να αναλάβουμε περισσότερες ευθύνες απ' ό,τι μας αναλογούν, ώστε να μπο-

Ελληνες γιατροί από νοσοκομεία των ΗΠΑ, της Ισπανίας και της Βρετανίας μιλούν στην «R»

ρέσουμε να αντεπεξέλθουμε σε αυτήν την έκτακτη κατάσταση. Πολλοί είναι οι γιατροί, όπως και εγώ, που νοσούν από την COVID-19. Από τύχη δεν νοσήσαμε όλοι μαζί. Ωστόσο, υπάρχει και ένα αισιόδοξο σημάδι. Τις τελευταίες ημέρες τα εξιτήρια των ασθενών είναι περισσότερα από τις εισαγωγές», σχολιάζει ο Έλληνας γιατρός, ο οποίος από τη μια ημέρα στην άλλη κλήθηκε να μεταφερθεί από το Τμήμα Αλλεργιολογίας, όπου κάνει την ειδικότητά του, στα επείγοντα περιστατικά.

Ο ίδιος δεν κρύβει ότι τα γεγονότα που έχει βιώσει το τελευταίο διάστημα τον έχουν επηρεάσει ψυχολογικά. «Για να αποκτήσω αυτή τη θέση στην Ισπανία κουράστηκα πάρα πολύ. Πλέον, όταν ανοίξουν τα σύνορα, σκέφτομαι να επιστρέψω στην Ελλάδα. Εξήσα δύσκολες στιγμές. Ωστόσο, αυτό που με έχει σηματοδέψει ήταν πριν από δύο εβδομάδες, όταν έδωσα εξιτήριο σε μια ασθενή με κορωνοϊό. Όταν της το ανακοίνωσα έμεινε έκπληκτη. Γούρλωσε τα μάτια και ξέσπασε σε κλάματα. Με ευχαρίστησε και άρχισε να χειροκροτεί μαζί με τους υπόλοιπους ασθενείς για περίπου ένα λεπτό».

Στη Βαρκελώνη

«Στους άδειους δρόμους της Βαρκελώνης το μόνο που ακούγεται είναι η σειρήνα των ασθενοφόρων», λέει ο **Ζήσιμος-Αντώνιος Χαρμπαλής**, ο οποίος εργάζεται ως ιατρός παθολόγος στα επείγοντα περιστατικά δημόσιου νοσοκομείου της Βαρκελώνης και ως υπεύθυνος γιατρός εκτάκτου κλινικής νοσηλείας COVID-19. «Είμαστε σε συναγερμό. Ζούμε μια κατάσταση άνευ προηγουμένου. Όλα τα νοσοκομεία είναι σε σημείο υπερκορεσμού. Έχει γίνει επίταξη κτιρίων και ιατρικού προσωπικού, έτσι ώστε να δημιουργηθούν έκτακτες εγκαταστάσεις νοσηλείας COVID-19 σε ξενοδοχεία, κλειστά γήπεδα, συνεδριακά κέντρα και στρατιωτικές τέντες», αναφέρει ο κ. Χαρμπαλής.

Σχεδόν καθημερινά καλείται μαζί με τους συναδέλφους του να κάνει διαλογή των ασθενών. Οπως λέει: «Ποτέ δεν αποσυνδέσαμε αναπνευστήρα από ασθενή για να τον τοποθετήσουμε σε άλλον. Όταν επιλέγεται κάποιος, κάνει όλο τον κύκλο θεραπειών και ενεργειών ώστε να διατηρηθεί στη ζωή και να καλυτερεύσει. Το βασικό κριτήριο είναι το πόσο θα βγει κερδισμένος ο ασθενής. Μετράμε πόσα χρόνια ζωής σε καλό βιοτικό επίπεδο θα κερδίσει ο καθένας. Είναι ψυχρό να υπολογίζουμε τέτοιες υποθέ-

Νίκος Παλιαρούτης

Ζήσιμος-Αντώνιος Χαρμπαλής

σεις εφαρμόζοντας αλγόριθμους και μαθηματικά μοντέλα, αλλά σε περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης καθήκον μας είναι να κάνουμε το καλύτερο δυνατό με τους πόρους που διαθέτουμε».

Στη Νέα Υόρκη

Στη Νέα Υόρκη, όπου βρίσκεται το επίκεντρο της πανδημίας στις ΗΠΑ, τα 500 μέλη του ελληνικού Ιατρικού Συλλόγου στην πόλη και συνολικά 3.000 γιατροί ελληνικής καταγωγής έχουν θέσει τον εαυτό τους στη φροντίδα και στη θεραπεία των ασθενών με COVID-19. Πολλοί νοσούν, κάποιοι νοσηλεύονται και οι πιο τυχεροί έχουν ιαθεί. «Είναι μια πρωτόγνωρη κατάσταση. Τα νοσοκομεία έχουν γεμίσει. Έχουμε έλλειψη σε προσωπικό. Έχουν έρθει για να βοηθήσουν 10.000 άτομα από το στρατιωτικό υγειονομικό και έχουν επιστρατευτεί γιατροί όλων των ειδικοτήτων. Έχουμε γάντια και μάσκες για λίγες μόνο ημέρες ακόμη. Σίγουρα δεν περιμέναμε μια τέτοια πανδημία και ήμασταν απροετοίμαστοι», σχολιάζει η **Αντωνία-Ανν Κολοκάθη**, λοιμωξιολόγος-ερευνήτρια στη Νέα Υόρκη.

Οπως εξηγεί, οι επιστήμονες παγκοσμίως καταβάλλουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για την εύρεση θεραπείας και εμβολίου, καθώς γίνεται πλέον σαφές ότι ο ιός προσβάλλει και νεαρής ηλικίας άτομα. «Δυστυχώς, για το εμβόλιο χρειαζόμαστε ένα χρονικό διάστημα πάνω από χρόνο για να πούμε ότι είναι ασφαλής η χρήση του. Όσον αφορά τα φάρμακα που δοκιμάζονται, οι μελέτες που έχουν

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ για τον κορωνοϊό

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

**ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ,**
γυναικολόγος-
ογκολόγος στο
«Imperial College»
του Λονδίνου

ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο, επικρατεί υγρασία και ο ιός είναι εξαιρετικά μεταδοτικός, αναμένουμε τα κρούσματα να κορυφωθούν. Γι' αυτό έχει δοθεί εντολή στους πολίτες να μη βγαίνουν έξω καθόλου. Ούτε στα σουπερ μάρκετ ούτε στα φαρμακεία», τονίζει.

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο **Φρίξος Γκούσης**, καθηγητής Παθολογίας- Ενδοκρινολογίας στα νοσοκομεία «Saint Francis» και «North Shore University Hospital» της Νέας Υόρκης, ο οποίος σημειώνει ότι «λέγονται πολλά και γράφονται πολλά για διάφορα φάρμακα, αλλά προς το παρόν δεν υπάρχει θεραπεία, δεν υπάρχει εμβόλιο. Ιατρική ομάδα από το Πανεπιστήμιο του Πίτσμπουργκ ανακοίνωσε ότι βρίσκεται στα πρόθυρα ανάπτυξης ενός εμβολίου που έχει ήδη δοκιμαστεί σε ποντίκια με θετικά αποτελέσματα. Τα γνωστά μας εμβόλια, πριν αποδειχθούν ασφαλή, πέρασαν από πολλά στάδια και είχαν πολλές παρενέργειες. Γι' αυτό δεν πρέπει να βιαστούμε. Ο μόνος τρόπος είναι η πρόληψη. Τα σταγονίδια πολλές φορές, αν είναι ενεργός ο φορέας ή ο ασθενής, πάνε και πιο μακριά από τα έξυπνα πόδια απόσταση και οι συστάσεις, λοιπόν, είναι να τηρούνται μεγαλύτερες αποστάσεις».

Δεύτερο κύμα

Ο κ. Γκούσης δεν αποκλείει την πιθανότητα ο νέος κορωνοϊός να γίνει εποχιακός, όπως η γρίπη. «Επίσημες και ανεπίσημες πηγές αναφέρουν ότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να επιστρέψει ο ιός από το φθινόπωρο. Επομένως, πρέπει να είμαστε σε αυξημένη επαγρύπνηση για μήνες. Οι προβλέψεις δεν είναι ευοίωνες για τη Νέα Υόρκη. Ελπίζουμε για το καλύτερο. Το «Saint Francis», όπου εργάζομαι, μέχρι πρότινος ήταν ένα από τα μεγαλύτερα χειρουργικά κέντρα που ασχολούνταν με εκλεκτικές εισαγωγές. Πλέον έχει κατακλυστεί από ασθενείς με COVID-19. Επεκτείνουν το γκαράζ του νοσοκομείου για να βάλουν κρεβάτια», σχολιάζει.

πλάσιες. Αν λάβουμε υπόψη μας την ευρύτερη μητροπολιτική περιοχή της Νέας Υόρκης, τότε τα νούμερα είναι αρκετά μεγαλύτερα», εξηγεί.

Ο κ. Παλαιοδήμος, αναφερόμενος στην Ελλάδα, λέει: «Δεν είχαμε άλλη επιλογή από τον «κλεφτοπόλεμο». Η επιλογή του πρωθυπουργού και των συμβούλων του ήταν να κρυφτούμε από τον ιό, να κερδίσουμε χρόνο, να οργανώσουμε λιγάκι το σύστημα και, κυρίως, να μάθουμε πιο πολλά για τη νόσο. Το σύστημα Υγείας είναι πολύ αδύναμο. Δεν θέλω καν να σκεφτώ τι θα είχε συμβεί αν η κατάσταση είχε ξεφύγει, όπως εδώ ή στη βόρεια Ιταλία».

Στο Λονδίνο

Εικόνα άτυπου πολέμου επικρατεί και στη Βρετανία, σύμφωνα με τη **Χριστίνα Φωτοπούλου**, γυναικολόγο-ογκολόγο στο «Imperial College» του Λονδίνου. Στην πόλη, όπως αναφέρει, υπάρχουν παντού αστυνόμευση, έλεγχος στην κυκλοφορία, ουρές στα σουπερ μάρκετ, στα

«Στους άδειους δρόμους της Βαρκελώνης το μόνο που ακούγεται είναι η σειρήνα των ασθενοφόρων», λέει ο Ζήσιμος-Αντώνιος Χαρμπαλής

φαρμακεία, οικονομική ύφεση και γενικευμένο αίσθημα αποκλεισμού, περιορισμού και φόβου. «Όλο το νοσοκομειακό δυναμικό και ο εξοπλισμός έχουν επιστρατευθεί στον αγώνα κατά του κορωνοϊού. Όλες οι επεμβάσεις και οι εξετάσεις που αφορούν μη επείγουσες καλοήθειες παθήσεις έχουν σταματήσει. Ασθενείς με μεταστατικό γυναικολογικό καρκίνο δεν χει-

Αντωνία-Ανν Κολλοκάθη

Σπύρος Μεζίτης

Φρίξος Γκούσης

Λεωνίδας Παλαιοδήμος

γίνει είναι σε μικρό δείγμα και δεν είναι αξιόπιστες. Δεν πρέπει, λοιπόν, να ερπυσχάζουμε. Δεν θα επανέλθουμε στη ζωή μας όπως ήταν πριν από την COVID-19. Θα αλλάξουν πολλά», τονίζει. Παράλληλα, δεν παραλείπει να επαινέσει την Ελλάδα για τους χειρισμούς της στην αντιμετώπιση της πανδημίας. «Τα συχαρητήριά μου σε όλους. Είδαμε έναν λαό να πειθαρχεί και δεν φημίζεται γι' αυτό. Αυτό αναγνωρίζεται από όλους. Δυστυχώς, η κυβέρνηση στις ΗΠΑ δεν έδειξε αυτή την ηγεσία. Καθυστέρησε τη λήψη μέτρων με τραγικά αποτελέσματα», σημειώνει η λοιμωξιολόγος-ερευνητριά.

Αναπνευστήρας για δύο

Με εμπόλεμη ζώνη παρομοιάζει την κατάσταση στα νοσοκομεία της Νέας Υόρκης ο **Σπύρος Μεζίτης**, καθηγητής Ενδοκρινολογίας-Παθολογίας στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Cornell» της Νέας Υόρκης και εργαζόμενος στα νοσοκο-

μεία «New York Presbyterian» και «Lenox Hill Hospital». «Είμαστε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Οι επόμενες δύο εβδομάδες είναι κρίσιμες. Καμία χώρα, ακόμα και η Αμερική, δεν ήταν προετοιμασμένη. Έχουμε 10.000 αναπνευστήρες. Θα χρειαστούμε 30.000. Κάνουμε χρήση αναπνευστήρα ανά δύο άτομα και σε επόμενο στάδιο θα αναγκαστούμε να κάνουμε επιλογή ασθενών», επισημαίνει ο κ. Μεζίτης και δίνει τα συχαρητήριά του στο υγειονομικό προσωπικό, που με κίνδυνο της ζωής του προσπαθεί να κάνει το καλύτερο.

Για τον καθηγητή Ενδοκρινολογίας-Παθολογίας είναι ξεκάθαρο ότι τα μέτρα απομόνωσης πρέπει να συνεχιστούν. «Πρέπει όλοι μας να εντείνουμε τις προσπάθειες. Και στην Ελλάδα δεν θα πρέπει να χαλαρώσουν τα μέτρα ενόψει του Πάσχα. Η απομόνωση είναι για την επιβίωσή μας. Στη Νέα Υόρκη, λαμβάνοντας υπόψη ότι στην πόλη διαμένουν 20.000 άνθρωποι

Σύμφωνα με τον **Λεωνίδα Παλαιοδήμο**, ιατρό παθολόγο στο «Montefiore Medical Center» και επίκουρο καθηγητή Παθολογίας στο Albert Einstein College of Medicine, «ο νέος κορωνοϊός μάλλον θα μας συντροφεύει για πολύ καιρό ακόμη, αλλά θα μάθουμε να ζούμε με αυτόν, χωρίς να χρειάζεται να κάνουμε τις θυσιές που κάνουμε σήμερα. Όταν κατανοήσουμε τη νόσο καλύτερα και αναπτυχθούν πραγματικά αποτελεσματικές θεραπείες και κυρίως αποτελεσματικό εμβόλιο, τότε θα βρισκόμαστε στην αρχή του τέλους», σημειώνει. Προς το παρόν, όπως λέει, τα νοσοκομεία δουλεύουν πέρα από το μέγιστο των δυνατοτήτων τους. «Γραφεία αλλά και προαύλιο χώροι έχουν μετατραπεί σε επιπλέον θαλάμους και Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Μόνο η πόλη της Νέας Υόρκης έχει περίπου 70.000 επιβεβαιωμένες περιπτώσεις ασθενών με COVID-19, ενώ οι μη επιβεβαιωμένες περιπτώσεις είναι σίγουρα πολλα-

ρουργούνται επί του παρόντος, αλλά λαμβάνουν χημειοθεραπεία ή ακτινοθεραπεία. Οχι μόνο επειδή δεν έχουμε τη δυνατότητα να τους περιθάλψουμε, αλλά και για να μην τους εκθέσουμε στον κίνδυνο. Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται συλλογικά, για το καλό του συνόλου, ώστε να μπορέσουμε να σώσουμε όσο περισσότερο κόσμο γίνεται. Ακόμα και αν αυτό σημαίνει ότι για κάποιον συγκεκριμένο ασθενή μπορεί να μην είναι η ιδανική αντιμετώπιση. Όλα τα συστήματα Υγείας, ακόμα και στις πιο πλούσιες χώρες, δοκιμάζονται».

Σύμφωνα με την κυρία Φωτοπούλου, είναι ευτυχές το γεγονός ότι η αύξηση των θυμάτων και των θανάτων στη Βρετανία δεν είναι τόσο απότομη όσο αναμενόταν αρχικά. «Πιστεύω ότι αυτή η ακραία κατάσταση εγκλεισμού θα κρατήσει ακόμα ίσως δύο με τρεις μήνες και σταδιακά θα προσπαθήσουμε σε διεθνές επίπεδο να επανέλθουμε», καταλήγει.

**ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ
για τον κορωνοϊό**

«Γιατρέ, θα πεθάνω;»

Συγκλονιστικές στιγμές από τη μάχη που μαίνεται στα νοσοκομεία της Νέας Υόρκης μεταφέρει η γιατρός Φιορίνα Κυρίτσον

Του **ΘΑΝΑΣΗ Κ. ΤΣΙΤΣΑ**
Ανταπόκριση, Νέα Υόρκη

Ενα καθημερινό ραντεβού με τον θάνατο δίνουν τα 550 μέλη της Hellenic Medical Society στη Νέα Υόρκη, που έχουν ριχτεί στη μάχη για να σώσουν τους συνανθρώπους τους. Αρκετοί εξ αυτών των ομογενών βρέθηκαν από τις αρχές Μαρτίου στα νοσοκομεία πρώτης γραμμής απέναντι στην COVID-19. Περισσότεροι από 15 Ελληνοαμερικανοί γιατροί νόσπασαν, εκ των οποίων οι 7 εισήλθαν σε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας για να επιβιώσουν. Σε ένα παράρτημα του νοσοκομείου «Mount Sinai», στην περιοχή Αστόρια του Κουίνς, βρέθηκε και η Ελληνίδα γιατρός **Φιορίνα Κυρίτσον**. Η 35χρονη ογκολόγος από τον Βόλο -με σπουδές στην Ιατρική Σχολή Λάρισας και ειδικότητα στην Παθολογία και υπο-ειδικότητα στην Αιματολογία στο George Washington University Hospital- δίνει τη δική της μάχη απέναντι στον αόρατο εχθρό. Σε ένα μικρό γράμμα που έστειλε στη Realnews περιγράφει σκέψεις 40 ημερών, εμπειρίες και συναισθήματα μέσα από ένα νοσοκομείο που βρέθηκε κυριολεκτικά στο επίκεντρο της πανδημίας στη Νέα Υόρκη.

«Να παλέψετε σαν Έλληνες»

«Ανήκω σε μια μικρή αλλά δυνατή ομάδα. Αυτή των Ελλήνων γιατρών της Νέας Υόρκης, που αφηρώντας την απόσταση, τον βαθμό δυσκολίας, τις υψηλές απαιτήσεις και το συνεχές κίνητρο για τελειότητα, βρεθήκαμε στη Μέκκα της Ιατρικής, την Αμερική, για να εκπαιδευτούμε και να εργαστούμε ως ειδικοί ιατροί.

Είμαι σίγουρη, όμως, πως κανείς από εμάς δεν φαντάστηκε ποτέ ότι θα ζήσει την εμπόλεμη κατάσταση και "ιατρική επιστράτευση" που θα έφερνε η λοίμωξη SARS-CoV-2 μέσα στην κοινότητα και στα νοσοκομεία μας. Παρ' όλες τις πρωτοποριακές ιατρικές επεμβάσεις, τα προσεκτικά σχεδιασμένα πρωτόκολλα θεραπείας και τις παχυλές χρηματοδοτήσεις για ιατρική έρευνα και εξοπλισμό των περίφημων αμερικανικών νοσοκομείων, δεν κατέστη δυνατόν να προστατευτεί το αγαθό της δημόσιας υγείας. Όλα αυτά απλά δεν λειτούργησαν. Λανθασμένες εκτιμήσεις και ετεροχρονισμένες πολιτικές αποφάσεις άφησαν τους Αμερικανούς πολίτες ευάλωτους και ανοχύρωτους.

Και κάπως έτσι, αυτή η υγειονομική κρίση μετατέθηκε αυτούσια και ολέθρια σε εμάς, στο προσωπικό των σύγχρονων αμερικανικών νοσοκομείων. Των ίδιων νοσοκομείων που μέχρι πριν από λίγες εβδομάδες ανταγωνίζονταν για το ποιο θα έχει τους περισσότερους ασθενείς στο σύστημά του, αλλά τώρα παρακολουθούν παγωμένα την εισροή των COVID+ ασθενών στο τμήμα επειγόντων και στις εντατικές μονάδες τους.

Στη μάχη αυτή κατέβηκα και εγώ εθελοντικά, όπως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι της παθολογικής ειδικότητας και των υπο-ειδικότητων της. Και αυτό που αντίκρισα ήταν το απόλυτο crash

Η 35ΧΡΟΝΗ ογκολόγος από τον Βόλο δίνει τη δική της μάχη για να σώσει ασθενείς χτυπημένους από τον ιό

test του συστήματος Υγείας των ΗΠΑ. Η εικόνα ήταν αποκαρδιωτική και η ροή των περιστατικών της COVID-19 ανεξάντλητη. Η διαλογή των περιστατικών που παρουσίαζαν ύποπτα συμπτώματα, όπως εμπύρετο, μυαλγίες και αναπνευστική δυσχέρεια, γίνονταν σε πρόχειρους σταθμούς, λευκές στρατιωτικές τέντες, έξω από την είσοδο των επειγόντων. Γρήγορα η ύποπτη κλινική εικόνα καθρεφτιζόταν στα αποτελέσματα των εργαστηριακών εξετάσεων - χαμηλά λευκοκύτταρα, υψηλοί δείκτες φλεγμονής, επηρεασμένα ηπατικά ένζυμα. Η επιβεβαίωση με το θετικό test ακολουθούσε ώρες αργότερα. Ο κορεσμός του οξυγόνου στο αίμα και ο βαθμός και η ταχύτητα μεταβολής του ήταν για εμένα, εκείνες τις ώρες, ο μόνος οδηγός που καθόριζε αν έχω κάποια πίστωση χρόνου με τα τόσα πανομοιότυπα περιστατικά ασθενών.

Προσωπικά, θεωρώ πως η μάχη με τον χρόνο ήταν το μεγαλύτερο στοίχημα σε ένα νοσοκομείο γεμάτο με ασθενείς που πάσχουν από την ίδια ασθένεια, αλλά ο οργανισμός τους αντιδρά τόσο απρόβλεπτα και διαφορετικά. Επρεπε να ακολουθώ το πρωτόκολλο, να είμαι γρήγορη και μεθοδική. Τι και αν το πρωτόκολλο άλλαζε κάθε λίγες ώρες... Ο προστατευτικός εξοπλισμός που φορούσα με προστάτευε από τον ιό στο μέτρο του εφικτού, αλλά σε καμία περίπτωση δεν με απομάκρυνε από τους ασθενείς μου. Ανθρωποι κάθε ηλικίας, κάθε εθνικότητας και κάθε κοινωνικοοικονομικού επιπέδου. Τόσο διαφορετικοί, αλλά ταυτόχρονα τόσο ίδιοι. Όλοι τους αποδυναμωμένοι από

τη νόσο, φοβισμένοι, αλλά πάντοτε ευγνώμονες για την ιατρική φροντίδα που λαμβάνουν.

Καθημερινά, δυστυχώς, πολλοί από τους ασθενείς μου, παλεύοντας για την επόμενη ανάσα τους, φορώντας τις μάσκες παροχής οξυγόνου, με κοιτάζουν με μάτια τρομαγμένα και με ρωτούν "Doc, am I gonna die?" ("Γιατρέ, θα πεθάνω;"). Τους γνέφω αρνητικά, τους φωνάζω δυνατά μέσα από τη δική μου μάσκα "Όχι, όλα θα πάνε καλά" και τους σφίγγω το χέρι. Πολλές φορές δεν ξέρω αν η απάντηση είναι για να τους δώσω κουράγιο ή να δώσω σε εμένα την ίδια κουράγιο. Ανάμεσά τους, ο κύ-

«Τις τελευταίες δέκα ημέρες βρίσκομαι σε ένα πεδίο μάχης, όπου είμαστε όλοι μαζί μια ομάδα, αλλήλα ταυτόχρονα και ο καθένας μας τόσο μόνος»

ριος Σπύρος, ομογενής της Αστόρια, τον οποίο ανέλαβα αφότου μεταφέρθηκε στη δική μου κλινική με COVID+ ασθενείς. Όταν τον πλησίασα και τουμίλησα στα ελληνικά, αναθάρρησε. "Κύριε Σπύρο, θέλω να παλέψετε σαν Έλληνας και, μην ανησυχείτε, εδώ είμαι εγώ για ό,τι χρειαστείτε", τον καθησυχάσα. Ήταν μακριά από τη γυναίκα του, την κυρία Ζωή, τα δύο παιδιά του και τα πέντε εγγονάκια του, μακριά από την αγαπημένη του πατρίδα. Η δύναμη με την οποία κρατούσε το κομποσοκίνο στο χέρι του ήταν ανάλογη της δύναμης με την οποία πάλεψε μια ζωή στην Ξενιτιά. Η υποκείμενη πνευμονοπάθεια και η προχωρημένη ηλικία του δυστυχώς συνέτειναν στο ντόμινο της μη αναστρέψιμης πολυοργανικής ανεπάρκειας και η ζωή του έσβησε τα ξημερώματα της επόμενης ημέρας.

Επίσης, μεταξύ των ασθενών που υποδέχθηκα, ήταν και ο Ντέιβιντ, ένας 40χρονος αστυνομικός, χωρίς γνωστά προβλήματα υγείας, που, ενώ αρχικά αντιμετώπιζε τα συμπτώματα της νόσου COVID-19 ως μια κοινή ίωση, αιφνίδια κατέρρευσε μέσα στο σπίτι του, διασωληνώθηκε και μεταφέρθηκε στην εντατική μονάδα του νοσοκομείου μας. Ο υγιής και αθλητικός οικογενειάρχης από το Λονγκ Άιλαντ δεν κατάφερε να αντηροπήσει το σύνδρομο οξείας αναπνευστικής δυσχέρειας (ARDS) που τον οδήγησε στη μονάδα. Το υγρό που κατέκλυσε τους πνεύμονές του τον οδήγησε στον θάνατο λίγες ώρες αργότερα. Δεν θα ξεχάσω τον σπαραγμό της νεαρής συζύγου του όταν την ενημέρωσα τηλεφωνικά για την κατάληξή του. Ενα τραγικό καθήκον, επιτελεσμένο σε αδιανόητες συνθήκες.

Τις τελευταίες δέκα ημέρες βρίσκομαι σε ένα πεδίο μάχης, όπου είμαστε όλοι μαζί μια ομάδα, αλλά ταυτόχρονα και ο καθένας μας τόσο μόνος, με το συνεχές άγχος να επιβιώνουμε σε μια ακόμη εξαντλητική βάρδια και το άγχος να επιβιώσουν από την COVID-19 οι ασθενείς μας. Η πανδημία της COVID-19 μου έχει διδάξει πως, πέρα από το ιατρικό καθήκον, έχω ένα μεγαλύτερο ηθικό καθήκον. Να είμαι πάντα από όλα άνθρωπος και να στέκομαι με μια λέξη, με ένα άγγιγμα, με μια προσευχή, δίπλα στους συνανθρώπους μου που παλεύουν μόνοι για τη ζωή τους, αποκλεισμένοι από τους αγαπημένους τους, σε ένα τρομακτικό, θορυβώδες περιβάλλον. Αυτή η εικόνα της απόγνωσης απέναντι στην πιθανότητα ενός μοναχικού θανάτου με έχει συγκλονίσει και θα την κουβαλάω πάντα μέσα μου. Ταυτόχρονα, όμως, αυτό είναι που μου έχει δώσει ακόμη μεγαλύτερο πείσμα να παλέψω στο πλευρό τους. Για την επιβίωσή τους και για την επιβίωση όλων μας».

πολιτικές

«Λανθασμένες εκτιμήσεις και ετεροχρονισμένες πολιτικές αποφάσεις άφησαν τους Αμερικανούς πολίτες ευάλωτους και ανοχύρωτους», αναφέρει η δρ Φιορίνα Κυρίτσον